

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE TWEEDE KAMER

ARREST

nr. S/2011/0112 van 13 september 2011
in de zaak 1011/0649/SA/2/0579

In zake:

■■■■■
bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Erika RENTMEESTERS
kantoor houdende te 9100 Sint-Niklaas, Vijfstraten 57
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Oost-Vlaanderen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Veerle TOLLENAERE
kantoor houdende te 9000 Gent, Koning Albertlaan 128
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verwerende partij

*Verzoekende partij
tot tussenkomst*

■■■■■
bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Peter FLAMEY en Pieter Jan VERVOORT
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Jan Van Rijswijcklaan 16
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 9 maart 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Oost-Vlaanderen van 27 januari 2011 waarbij aan de tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het bouwen van een windpark bestaande uit 4 windturbines met bijhorende middenspanningscabines.

Het betreft percelen gelegen te ■■■■■ en met kadastrale omschrijving ■■■■■

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 5 juli 2011, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Stefan WALGRAEVE die loco advocaat Erika RENTMEESTERS verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Elsbeth DE VYLDER die loco advocaat Veerle TOLLENAERE verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Pieter Jan VERVOORT die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

De voorzitter heeft de zaak in dezelfde staat in voortzetting gesteld naar de terechtzitting van dinsdag 6 september 2011.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 6 september 2011, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

De partijen zijn schriftelijk verschenen.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

■ vraagt met een op 6 april 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 2 mei 2011, dat er grond is om het verzoek voorlopig in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

De Raad heeft aan de verzoekende partij tot tussenkomst echter slechts voorlopig toelating gegeven om in de debatten tussen te komen omdat zij geen afschrift van de akte van aanstelling van haar organen bij haar verzoek had gevoegd.

Op de terechtzitting van 5 juli 2011 heeft de verzoekende partij tot tussenkomst een afschrift van de akte van aanstelling van haar organen neergelegd evenals een beslissing van 27 april 2011 waarin wordt besloten tussen te komen in de vernietigingsprocedure.

De Raad is van oordeel dat de ter zitting neergelegde beslissing om in rechte te treden niet met goed gevolg kan worden ingeroepen in de huidige procedure nu dit de schorsing van de bestreden beslissing behelst en in de neergelegde beslissing van 27 april 2011 niet wordt besloten tot een tussenkomst in de schorsingsprocedure.

In het dossier van de verzoekende partij tot tussenkomst is er een mandaat gevoegd waarin wordt gesteld dat de Raad van Bestuur van de verzoekende partij tot tussenkomst heeft besloten tussen te komen in de schorsings- en vernietigingsprocedure. Dit mandaat van 11 maart 2011 is dan ook de beslissing om in rechte te treden die in het kader van de huidige procedure dient onderzocht te worden.

Het mandaat is ondertekend door twee bestuurders. Uit niets echter blijkt of dit de beslissing is van de Raad van Bestuur van de tussenkomende partij die ingevolge artikel 20 van haar gecoördineerde statuten bevoegd is om te beslissen om in rechte te treden. Uit niets kan worden afgeleid wanneer deze beslissing door de Raad van Bestuur werd genomen noch kan worden beoordeeld of deze met de vereiste meerderheden werd genomen. De Raad is dan ook niet in de mogelijkheid de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst te onderzoeken en de tussenkomende partij wordt verzocht de nodige stukken dienaangaande voor te leggen.

Nu uit het verder verloop van de schorsingsprocedure blijkt dat de behandeling van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing omwille van de hierna vermelde redenen onbepaald wordt uitgesteld, dringt een uitspraak over deze ontvankelijkheidsvoorwaarde zich hier nu niet op. De verzoekende partij tot tussenkomst blijft voorlopig toegelaten om in de debatten tussen te komen.

IV. FEITEN

Op 10 september 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een windpark bestaande uit 4 windturbines langs de Expressweg N45 te [REDACTED]”*.

De aanvraag ligt langs de gewestweg N45. In de naaste omgeving (toegang windturbine 1) ligt het gewestelijke RUP ‘Leidingstraat tussen Brakel en Haaltert’ met een grote gasleiding.

De percelen zijn, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 mei 1978 vastgestelde gewestplan ‘Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem’, deels gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied en deels gelegen in agrarisch gebied.

De percelen zijn niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 29 september 2010 tot en met 29 oktober 2010, worden 28 bezwaarschriften ingediend, waaronder een petitie met 1256 handtekeningen.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Onroerend Erfgoed brengt op 14 september 2010 een gunstig advies uit.

Het Agentschap Wegen en Verkeer brengt op 28 september een gunstig advies uit.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling brengt op 4 oktober 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit. [REDACTED] brengt op 5 oktober 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Op 22 november 2010 neemt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Haaltert het volgende standpunt in:

“ ...

Ruimtelijke afwegingen op meso schaal

...

De voorgestelde inplantingsplaatsen van deze vier windturbines lijkt in deze context veeleer willekeurig. De turbines vormen niet echt een baken in het landschap en zijn weinig strategisch gekozen.

...

Besluit

Het project voor het bouwen van vier windturbines is vanuit ruimtelijk oogpunt niet geoptimaliseerd. Via een planningsinitiatief kan een strategische keuze van de inplanting voor windturbines beter gemotiveerd worden. Dit project wordt dan ook ongunstig geadviseerd.

...”

Het Directoraat-generaal Luchtvaart brengt op 3 december 2010 een gunstig advies uit.

De Interdepartementale Windwerkgroep brengt op 7 december 2010 een ongunstig advies uit omdat de windturbines worden ingeplant in agrarisch en landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Op 27 januari 2011 beslist de verwerende partij de stedenbouwkundige vergunning te verlenen en doet hierbij de volgende overwegingen gelden:

“ ...

Stedenbouwkundige basisgegevens uit de plannen van aanleg / ruimtelijke uitvoeringsplannen

...

Overeenstemming met dit plan

De aanvraag strijdt met het geldend voorschrift want de werken staan niet in functie van de agrarische gewestplanbestemming.

Afwijkingen van stedenbouwkundige voorschriften

Art. 4.4.9.

...

§2. Voor de toepassing van §1, eerste lid, geldt dat een bestemmingsvoorschrift van een gewestplan alleszins vergelijkbaar is met een categorie of subcategorie van gebiedsaanduiding, indien deze concordantie vermeld wordt in de tabel, opgenomen in artikel 4.7.13, eerste lid, of in de concordantielijst, bepaald krachtens voornoemd artikel 4.7.13, tweede lid.

De Vlaamse Regering kan die concordanties verfijnen en bepalen voor welke bestemmingsvoorschriften van de gewestplannen geen vergelijkbare categorie of subcategorie van gebiedsaanduiding bestaat.

Krachtens de overeenkomstige bepalingen van art. 4.7.13, wordt het bestemmingsvoorschrift 'Agrarische gebieden' (dus ook de 'landschappelijk waardevolle agrarische gebieden') van de plannen van aanleg, volgens de aldaar aangegeven tabel, geconcordeerd met de categorie gebiedsaanduiding 'landbouw'.

Het typevoorschrift voor de categorie van gebiedsaanduiding '4. Landbouw', zoals aangegeven in de Bijlage bij het Besluit van de Vlaamse Regering tot vaststelling van nadere regels met betrekking tot de vorm en de inhoud van de ruimtelijke uitvoeringsplannen (11 april 2008), bepaalt daarbij onder meer: Voor zover ze door hun beperkte impact de realisatie van de algemene bestemming niet in het gedrang brengen, zijn de volgende werken, handelingen en wijzigingen eveneens toegelaten:

.../...

Het aanbrengen van windturbines en windturbineparken, alsook andere installaties voor de productie van (hernieuwbare) energie of energierecuperatie. De mogelijke effecten van de inplanting ten aanzien van efficiënt bodemgebruik, eventuele verstoring van de uitbating(smogelijkheden) en landschappelijke kwaliteiten dienen in een lokalisatienota te worden beschreven en geëvalueerd.

...

Het openbaar onderzoek

Na onderzoek van de bezwaren en opmerkingen worden volgende standpunten hieromtrent ingenomen:

....

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

De oprichting van windturbines kadert in de doelstellingen van de Vlaamse Regering inzake de uitbouw van hernieuwbare energiebronnen in Vlaanderen. De Vlaamse Regering stelt als doelstelling voorop om tegen 2010 6% van het totale elektriciteitsverbruik te betrekken uit hernieuwbare energiebronnen. De elektriciteitsopwekking via windenergie vermijdt het gebruik van fossiele brandstoffen en de uitstoot van voor het milieu schadelijke gassen

De principiële rechtsgrond voor het project – zoals hoger omschreven – gezocht in art. 4.4.9 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, waardoor met een vergunning kan worden afgeweken van de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan(...), indien daarbij gerefereerd kan worden aan 'voor vergelijkbare categorie of subcategorie van gebiedsaanduiding van bepaalde standaardtypebepalingen'.

...

De aanvraag voldoet aan twee belangrijke principes van de omzendbrief RO/200/02, nl. het bundelingsprincipe en het clusteringsprincipe. De bundeling met de N45 is doorslaggevend omdat de weg vergelijkbaar is met een autosnelweg (2 baanvakken in elke richting, drukke verbindingsweg). Bovendien geldt voor windturbine 1 en 2 ook de bundeling met de bovenvermelde hoogspanningslijnen. Het clusteringsprincipe wordt gevolgd, vermits de windturbines door hun hoogte visueel grotere tussenafstanden verdragen zonder dat de eenheid van de groep verdwijnt.

Om voormelde redenen wordt het ongunstig advies van de Interdepartementale Windwerkgroep niet bijgetreden.

Windturbine 2 is gelegen nabij (■) een modelvliegtuigclub in Denderleeuw. De vergunde recreatieve activiteit zal uit veiligheidsoverwegingen mogelijk met een kleine oppervlakte worden ingeperkt, maar deze activiteit wordt hierdoor geenszins onmogelijk gemaakt.

Het college van burgemeester en schepenen van Haaltert brengt ongunstig advies uit deels gebaseerd op de talrijke bezwaarschriften, het advies van de GECORO en eigen overwegingen. Het college is van oordeel dat de ruimtelijke afweging in het dossier niet grondig genoeg gebeurde. Meer bepaald de voorgestelde uitwerking van het bundelingsprincipe met de aanwezige woonkernen, kmo-zones en ook de N45 vindt het college te vergezocht. De Gewestelijke Stedenbouwkundige Ambtenaar kan zich hier niet bij aansluiten, zoals hoger toegelicht.

Gezien het dossier te weinig informatie bevat over de permanente toegangswegen, wordt dit onderdeel voorlopig uit de aanvraag gesloten en dient hiervoor een apart dossier ingediend. Over de bijhorende middenspanningscabines is er wel voldoende informatie zodat deze vergund kunnen worden.

Gezien de weerlegging van de hogervermelde bezwaren en de twee negatieve adviezen, is de voorliggende aanvraag met uitsluiting van de toegangswegen vanuit stedenbouwkundig oogpunt aanvaardbaar, mits naleving van een aantal voorwaarden zoals hiervoor aangegeven.

...

Dit is de bestreden beslissing.

Bij besluit van 17 maart 2011 heeft de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen onder voorwaarden de milieuvergunning verleend voor de windturbines 3 en 4.

De tussenkomen partij heeft tegen de weigering van de milieuvergunning voor de windturbines 1 en 2 beroep aangetekend bij de Minister van Leefmilieu.

Bij brief van 28 augustus 2011 liet de tussenkomen partij weten dat de Minister van Leefmilieu nog geen uitspraak heeft gedaan over het ingestelde beroep.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Haaltert werd aangeplakt vanaf 8 februari 2011.

Het door de verzoekende partij ingestelde beroep, bij aangetekende brief van 9 maart 2011, is dus tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij stelt in haar verzoekschrift dat conform artikel 4.8.16,§1 VCRO elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreeks of onrechtstreeks hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de vergunningsbeslissing een beroep kan instellen bij de Raad. Ze overweegt hierbij het volgende:

“ ...

Verzoekende partij moet onbetwistbaar beschouwd worden als een belanghebbende derde. Zoals blijkt uit de feitenweergave worden de windturbines weliswaar op het grondgebied van de gemeente Haaltert geplaatst, maar vlak aan de grens met Denderleeuw. Dit heeft tot gevolg dat windturbine 2 ingeplant wordt vlak bij het terrein dat verzoekende partij gebruikt voor haar activiteiten. Verzoekende partij is een erkende modelluchtvaartvereniging, aangesloten bij de Vereniging voor Modelluchtvaartsport VLM, die reeds sedert 1979 actief is en een 50-tal leden telt. Zij maakt reeds jarenlang gebruik van enkele percelen gelegen te Denderleeuw (Iddergem) aan het Spegdvelt, waar een vliegveld voor modelvliegtuigen werd 'aangelegd'.

...

Uit de bestreden beslissing zelf blijkt dat windturbines 1 en 2 zich in de nabijheid van het vliegterrein van verzoekende partij bevinden. Bij de weerlegging van de bezwaren, stelt verwerende partij:

"In het aanvraagdossier werd inderdaad weinig rekening gehouden met de onmiddellijke nabijheid van de modelvliegtuigclub te Denderleeuw. Hoewel recreatie in agrarische gebieden enkel een nevenfunctie betreft (zoals de opwekking van alternatieve energie), zal deze vereniging enige hinder ondervinden van de oprichting van de windturbines, vermits deze recreatieve activiteit uit veiligheidsoverwegingen mogelijk ruimtelijk beperkt zal worden"

Deze vaststelling op zich volstaat om het belang van verzoekende partij aan te tonen: zij is een rechtspersoon die rechtstreeks, minstens onrechtstreeks hinder of nadelen kan ondervinden van de vergunningsbeslissing.

...

De verwerende partij en de tussenkommende partij betwisten het belang niet.

Beoordeling door de Raad

Om als derde belanghebbenden bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO dat de verzoekende partij, als natuurlijke personen of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen moet kunnen ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing.

Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is. Wel zal de verzoekende partij het bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zal de verzoekende partij dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden.

In voorkomend geval zal de verzoekende partij beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te dienen bij de Raad.

De Raad stelt vast dat op basis van de omschrijving in het verzoekschrift, de verzoekende partij een privaatrechtelijk rechtspersoon is die als belanghebbende in de zin artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep instelt bij de Raad. De verzoekende partij brengt de beslissing om in rechte te treden bij, alsook haar actuele statuten en de aanstelling van haar organen. Na onderzoek door de Raad blijkt dat de verzoekende partij over de nodige procesbevoegdheid beschikt.

De Raad is van oordeel dat het loutere nabuurschap op zich niet zonder meer kan volstaan om de verzoekende partij het rechtens vereiste belang bij het voorliggende beroep te verschaffen.

De Raad stelt, aan de hand van de bijgebrachte stukken, vast dat de verzoekende partij inderdaad een modelvliegtuigclub is die haar activiteiten beoefent in de nabije omgeving van het perceel waar ingevolge de bestreden beslissing windturbine 2 zal worden ingeplant.

Anderzijds stelt de Raad vast, en hiertoe kan de Raad uit de gegevens van het ganse verzoekschrift putten, ook uit het deel dat handelt over het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, dat de verzoekende partij voldoende aannemelijk maakt dat zij hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. De verzoekende partij maakt voldoende duidelijk dat de windturbine in het verlengde komt van de landingsbaan waardoor de mogelijke slagschaduw, turbulentie en luchtwervelingen de nodige hinder en nadelen kunnen veroorzaken. Er valt in casu niet te betwisten dat er een causaal verband kan bestaan met de realisatie van de werken die middels de bestreden beslissing werden vergund.

De door de verzoekende partij opgesomde mogelijke hinder en nadelen is voldoende persoonlijk, direct en actueel. Zij beschikt over het rechtens vereiste belang in de zin van artikel 4.8.16 §1, eerste lid, 3° VCRO.

C. Onontvankelijk wat betreft het verzoekschrift wegens onvolledigheid en wegens schending van artikel 4.8.16, §3 VCRO

Standpunt van de partijen

De tussenkomende partij stelt dat het inleidende verzoekschrift dient te worden afgewezen als niet ontvankelijk omdat de verzoekende partij een onvolledig verzoekschrift zou hebben ingediend dat niet voldoet aan de verplichte vermeldingen van artikel 4.8.16, §3 VCRO. Ze overweegt hierbij het volgende:

“ ...

Zoals hierboven gesteld, is het verzoekschrift zoals betekend door de griffie bij aangetekend schrijven van 22 maart 2011 niet ontvankelijk want onvolledig. Het verzoekschrift bestaat enkel uit oneven bladzijden; de even bladzijden ontbreken.

Met een aangetekend schrijven van 28 maart 2011 heeft de griffie een volledige kopie van het verzoekschrift betekend aan verzoekende partij tot tussenkomst; er wordt in dat schrijven gewag gemaakt van een “materiële vergissing”.

Verzoekende partij tot tussenkomst wenst evenwel op te merken dat de kopie van het verzoekschrift dat door de verzoekende partij zelf aan [REDACTED] werd overgemaakt met een aangetekend schrijven van 9 maart 2011, eveneens onvolledig was (want enkel bestaande uit de oneven bladzijden 1-27).

...

Verzoekende partij tot tussenkomst maakt dan ook het grootste voorbehoud bij de ontvankelijkheid van het verzoekschrift tot schorsing en beroep tot nietigverklaring, aangezien alles er op wijst dat verzoekende partij een onvolledig verzoekschrift heeft ingediend dat niet voldoet aan de verplichte vermeldingen overeenkomstig artikel 4.8.16 §3 VCRO en dat niet begrijpelijk is (obscuri libelli). Dit kan naderhand – buiten termijn – niet meer geregulariseerd worden.

Het verzoekschrift moet in hoofddorde worden afgewezen als niet ontvankelijk.

...”

Beoordeling door de Raad

Vooreerst merkt de Raad op dat uit de tekst van artikel 4.8.16, §5 VCRO zelf blijkt dat de kennisgeving van het verzoekschrift aan de verweerder en aan de begunstigde van de vergunning door de verzoekende partij een louter informatieve waarde heeft. Het versturen van een al dan niet volledig verzoekschrift door de verzoekende partij aan de tussenkomende partij kan aldus niet leiden tot de onontvankelijkheid van de vordering.

De Raad kan voorts enkel vaststellen dat de verzoekende partij een volledig verzoekschrift, bij aangetekende brief van 9 maart 2011, heeft ingediend bij de Raad. In tegenstelling tot wat de tussenkomende partij beweert, ze legt geen enkel stuk voor aan de Raad ter staving van deze beweerdelijke onontvankelijkheid, voldoet het verzoekschrift aan de voorschriften van artikel 4.8.16, §3 VCRO.

De exceptie kan niet worden aangenomen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Uit de samenlezing van de artikelen 4.8.13 VCRO en 4.8.16, §3, derde lid VCRO moet worden afgeleid dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan worden geschorst ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel én wanneer hiertoe redenen voorhanden zijn.

De verzoekende partij voert aan dat zij in haar exploitatie bedreigd wordt door de komst van windturbine 2 ten zuidwesten van haar vliegveld. Windturbine 2 zou in het verlengde van de landingsbaan komen te liggen en daardoor een nefaste invloed hebben op de exploitatie van de verzoekende partij. De grootte en hoogte van de constructie zelf en ook de slagschaduw veroorzaakt door de wieken zullen hinder veroorzaken bij het landen. Ook het draaien van de windturbine zal de normale luchtstroming verstoren en zorgen voor turbulentie en luchtwervelingen waardoor het vliegen met de modelvliegtuigen verstoord zal worden, aldus de verzoekende partij.

Ambtshalve stelt de Raad vast dat de tussenkomende partij met de uitvoering van de bouwwerken voor de windturbine 2 nog niet kan beginnen aangezien voor deze windturbine geen milieuvergunning werd verleend. Tegen de weigering van de milieuvergunning voor de windturbines 2 bij besluit van de deputatie van 17 maart 2011 werd door de tussenkomende partij beroep aangetekend bij de Minister van Leefmilieu. Dit beroep is nog steeds hangende en betreft eveneens de milieuvergunning inzake de windturbine 1.

De Raad is van oordeel dat de stedenbouwkundige vergunning op grond van artikel 5, §1 van het Milieuvergunningsdecreet van 28 juni 1985 en op grond van artikel 4.5.1, §2 VCRO geschorst is, zolang de milieuvergunning niet definitief is verleend.

Art. 4.5.1, §2 VCRO voorziet dat een stedenbouwkundige vergunning van rechtswege geschorst wordt indien de milieuvergunning die voor deze inrichting nodig is, nog niet definitief werd verleend overeenkomstig het Milieuvergunningsdecreet.

Gelet op het voorgaande kan de Raad alleen maar vaststellen dat, gelet op de wederkerige koppeling tussen de stedenbouwkundige vergunning en de milieuvergunning, de op 27 januari 2011 aan de tussenkomende partij verleende stedenbouwkundige vergunning, tijdelijk van rechtswege geschorst is.

Het komt de Raad voor dat in deze omstandigheden de zaak onbepaald dient te worden uitgesteld.

Eens de tijdelijke opschorting een einde neemt zodra er een milieuvergunning in laatste aanleg is verleend, of geweigerd, kan de Raad door de verzoekende partij op gelijk welk ogenblik opnieuw gevat worden, en dit voor zover er op dat ogenblik nog een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden zou zijn.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De behandeling van vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt onbepaald uitgesteld.
2. Aan de tussenkomende partij wordt enkel voorlopig toelating verleend om verder in de debatten tussen te komen
3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 13 september 2011, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Katrien VISSERS

Hilde LIEVENS